

Sygn. akt. IV Ka 960/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Roger Michalczyk

Protokolant stażysta Mateusz Pokora

przy udziale -----

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2014 roku

sprawy **J. N.**

obwinionej z art. 96 § 3 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Tucholi

z dnia 24 czerwca 2014 roku - sygn. akt VII W 660/14

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu.

Sygn. akt IV Ka 960/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Świeciu, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Tucholi z 24 czerwca 2014r., sygn. akt VII W 660/14 uznano obwinioną J. N. za winną popełnienia wykroczenia z art. 96§3 kw polegającego na tym, że w dniu 8 lutego 2013r. w K. wbrew obowiązkowi nie wskazała (...) w K., komu powierzyła pojazd o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 13 lipca 2012r. o godzinie 15:20:03. Którym to pojazdem popełniono wykroczenie w ruchu drogowym i wymierzono obwinionej karę grzywny w wysokości 200 złotych, a nadto orzeczono o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego wyroku złożyła obwiniona, która wywodziła, iż przesłała wcześniej informację (...) w K. dotyczącą tego, kto był użytkownikiem samochodu o numerze rejestracyjnym (...) i wydany wobec niej wyrok jest niezrozumiały.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionej okazała się zasadna.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał, iż dał wiarę obwinionej, iż 23 listopada 2012r. nadała pismo do (...) w K., ale – zdaniem Sądu I instancji – pismo to nie mogło dotyczyć wykonania obowiązku z art. 78 ust. 4 i 5 p.r.d. Z drugiej strony, Sąd I instancji dał wiarę oświadczeniu oskarżyciela, który wywodził, iż wszystkie zebrane materiały zostały przekazane do sądu wraz z wnioskiem o ukaranie. Można zatem spytać, co się stało z pismem obwinionej, które – jak twierdzi – sąd nie dotarło do (...) w K.. Przesyłka została nadana przez obwinioną

listem poleconym (k. 24) i – jak się wydaje – w oparciu o jej numer jest możliwe ustalenie, czy dotarła do adresata. Nie wiadomo, na czym opierał swoje przekonanie Sąd I instancji, iż wysłane przez obwinioną pismo z 23 listopada 2012r. nie stanowiło odpowiedzi na pismo z 13 sierpnia 2012r., w którym żądano wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania w dniu 13 lipca 2012r. W ocenie sądu odwoławczego, w aktualnym stanie dowodów, nie sposób kategorycznie wywodzić, iż obwiniona w piśmie z 23 listopada 2012r. skierowanym do (...) faktycznie nie wywiązała się z wykonania obowiązku wynikającego z treści art. 78 ust. 4 i 5 p.r.d. Sąd ponownie rozpoznający sprawę winien poczynić ustalenia dotyczące tego, co stało się z przesyłką poleconą nadaną przez obwinioną 23 listopada 2012r., a w miarę możliwości ustalić jej treść. Dopiero wówczas możliwe będzie dokonywanie ustaleń dotyczących sprawstwa obwinionej.